

ἐξ οὐρανοῦ, ὥστε νὰ μᾶς δεικνύωσι τὰ πιστωτικά των· τούτεστι, τοιαύτας ὑπερφυσικὰς δυνάμεις, ὁποίας ὁ Θεὸς μόνος ἠδύνατο νὰ παρέξη, ὡς σημείον ἢ τεκμήριον ἀποδεικτικὸν τοῦ ἀληθοῦς τῆς θείας αὐτῶν ἐπιτροπῆς.

Ἀλλὰ τὸν κανόνα τοῦτον πολλάκις παραβλέπουν οἱ εὐκολόπιστοι καὶ δεισιδαίμονες, καὶ προθυμοῦνται νὰ ἐξηγῶσιν ὡς ὑπερφυσικὸν σημείον πᾶν σπάνιον συμβεβηκὸς, καθὼς νίκην, ἢ λιμὸν, ἢ τρικυμίαν, ἢ αἰφνίδιον ἀνάρρῳσιν, ἢ τὰ ὅμοια, ὁπότεν ἐξηγῶνται εἰς τρόπον ὥστε νὰ συμφωνῶσι μὲ τὰς προλήψεις αὐτῶν, καὶ τὴν θρησκευτικὴν πίστιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἤδη κλίνουν. Τοιαύτας ὁμῶς ὑπὲρ ἑαυτῶν προλήψεις δὲν εὗρηκαν οἱ Ἀπόστολοι. Οὐδέποτε ἤθελε τοὺς συγχωρηθῆναι νὰ ἐξηγήσωσι κατὰ τὸν ἴδιον αὐτῶν τρόπον παράξενόν τι συμβεβηκὸς. Ἐξ ἐναντίας, πᾶσα ἡ δεισιδαιμονικὴ εὐκολοπιστία τοῦ λαοῦ ἠναντιοῦτο εἰς αὐτούς. Ἀντὶ δὲ προθύμως νὰ κράζωσιν οἱ ἄνθρωποι **Θαῦμα!** ὁπότε συνέβαινε παράδοξόν τι, καὶ νὰ ἐξηγῶσιν αὐτὸ πρὸς χάριν τοῦ Χριστιανισμοῦ, οἱ Ἀπόστολοι εὗρηκαν τοὺς πλέον εὐκολοπίστους διατεθειμένους μᾶλλον ν' ἀποδίδωσι τὰ Χριστιανικά Θαύματα εἰς τὴν μαγείαν.

Διὰ νὰ κάμωσι λοιπὸν προσηλύτους, ἢ καὶ μόνον νὰ λάβωσιν ἀκρόασιν, ἦτο χρεία νὰ δείξωσιν (ὡς τὰ βιβλία μας λέγουν ὅτι ἐδείξαν) πολλὰ δυνατὰ ἔργα, προδήλως γεγόμενα ὑπ' αὐτῶν, ὡς τὰ Σημεῖα Ἀποστόλου.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ.

ΑΡΙΘΜΟΙ τινες ἔχουν ἀξιοπεριέργους ιδιότητες· ἡ γνῶσις δὲ τινῶν ἀπὸ τὰς ιδιοτήτας ταύτας συντέμνει πολλάκις τὰς ἀριθμητικὰς πράξεις. Παραδείγματος χάριν, πασίγνωστον εἶναι ὅτι πολυπλασιάζοντες μὲ 10 χρειάζεται μόνον νὰ προσθέσωμεν μηδενικὸν εἰς τὸ τέλος τῆς πολυπλασιαστέας ποσότητος· μὲ 100, δύο μηδενικά, κτλ. Ἄν θέλῃς νὰ πολυπλασιάσῃς μὲ 5, πρόσθετες μηδενικὸν, καὶ διαίρῃς τὸ κεφάλαιον μὲ 2, ἐπειδὴ πεντάκις λαμβανομένη οἰκδῆποτε ποσότης εἶναι τὸ ἡμισυ τῆς αὐτῆς ποσότητος δεκάκις λαμβανομένης—οὕτω,

$$\left. \begin{array}{r} 2) 2,689,530 \\ 1,344,765 \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{Παράγει τὸ αὐτὸ γινόμε-} \\ \text{νον ὡς} \end{array} \left\{ \begin{array}{r} 268,953 \\ 5 \\ 1,344,765 \end{array} \right.$$

Διὰ νὰ πολυπλασιάσῃς μὲ 25, πρόσθετες δύο μηδενικά, καθὼς διὰ νὰ πολυπλασιάσῃς μὲ 100, καὶ διαίρῃς μὲ 4, ἐπειδὴ 25 εἶναι τὸ τεταρτημόριον τῶν 100—οὕτω,

$$\left. \begin{array}{r} 4) 36,849,200 \\ 9,212,300 \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{Παράγει τὸ αὐτὸ γινόμε-} \\ \text{νον μὲ ὀλιγωτέρους χαρα-} \\ \text{κτῆρας, ὡς ἂν ἐπολυ-} \\ \text{πλασιάζομεν 368,492} \\ \text{μὲ 25—οὕτω,} \end{array} \left\{ \begin{array}{r} 368,492 \\ 25 \\ 1842460 \\ 736984 \\ 9,212,300 \end{array} \right.$$

Ἀριθμοὶ τινες, ὡς ὁ 9 καὶ ὁ 3, ἔχουν πολλὰ περιέργους ιδιότητες. Ἐάν τις χαρακτηρ, μηδενικά ἔχων κατόπιν αὐτοῦ, διαιρεθῇ μὲ 9, τὸ πηλίκον θέλει συνίστασθαι ἀπὸ ἑνα μόνον χαρακτηρα, δηλαδὴ, τὸν πρῶτον χαρακτηρα τοῦ διαιρετέου, ὡς—

$$9) 600,000$$

$$9) 40,000$$

$$66,666-6$$

$$44,444-4$$

Ἐάν μία ποσότης ἐμπορῇ νὰ διαιρεθῇ μὲ 9, (9)549 καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν χαρακτηρῶν αὐτῆς, ὅταν συναφθῶσιν, ἐμπορεῖ ὡσαύτως νὰ διαιρεθῇ μὲ 61 9—οὕτω, 5, 4, 9, συναπτόμενοι, κάμνουν 18, ὁ ὁποῖος ἀριθμὸς εἶναι διαιρετὸς μὲ 9. Ἐάν ἡ ποσότης 549 πολυπλασιασθῇ μὲ οἷονδήποτε χαρακτηρα, καὶ τὸ γινόμενον ἐμπορεῖ ὡσαύτως νὰ διαιρεθῇ μὲ 9, ὡς

$$\left. \begin{array}{r} 549 \\ 6 \\ 9) 3294 \\ 366 \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{Καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν χαρακτηρῶν} \\ \text{τοῦ γινομένου ἐμπορεῖ προσέτι νὰ δι-} \\ \text{αιρεθῇ μὲ 9—οὕτω,} \end{array} \left\{ \begin{array}{r} 3 \\ 2 \\ 9 \\ 4 \\ 9) 18 \\ 2 \end{array} \right.$$

Διὰ νὰ πολυπλασιάσῃς μὲ 9, πρόσθετες μηδενικὸν, καὶ ἀφαίρῃς τὴν πολυπλασιαστέαν ποσότητα—οὕτω,

$$\left. \begin{array}{r} 43,260 \\ 4,326 \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{Παράγει τὸ αὐτὸ γινόμενον ὡς} \end{array} \left\{ \begin{array}{r} 4,326 \\ 9 \\ 38,934 \end{array} \right.$$

Ταῦτοτρόπως, διὰ νὰ πολυπλασιάσῃς μὲ 99, πρόσθετες δύο μηδενικά· μὲ 999, τρία μηδενικά, κτλ. Αἱ ιδιότητες αὗται τοῦ χαρακτηρος 9 ἐνισχύουν τὸν νέον ἀριθμητικὸν νὰ ἐκτελέσῃ διασκεδαστικὸν τι παίγνιον, ἀρκετὸν νὰ διεγείρῃ τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀμυήτων.

Ἀφοῦ ἐκλέξῃς σειρὰς τινὰς ἀριθμῶν, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ διαιρεθῶσι μὲ 9, ὡς 365,472, 821,754, κτλ., ἀπαίτησε παρὰ τινος νὰ πολυπλασιάσῃς κρυφῶς οἷονδήποτε τῶν σειρῶν τούτων μὲ ὅποιον χαρακτηρα θέλῃς, νὰ ἐξαλειψῇ ἑνα ἀριθμὸν τοῦ γινομένου, καὶ νὰ σὲ γνωστοποιήσῃ τοὺς ἐπιλοιπούς χαρακτηρας, καθ' ὁποῖανδήποτε τάξιν ἀγαπᾷς· σὺ δὲ τότε, βοηθούμενος ἀπὸ τὴν γνῶσιν τῶν ἀνωτέρων ιδιοτήτων τοῦ 9, εὐκόλως θέλεις δηλοποιήσῃς τὸν ἐξαλειφθέντα ἀριθμὸν. Οὕτω, ὑπόθετες ὅτι 365,472 εἶναι οἱ ἐκλεχθέντες ἀριθμοί, ὁ

$$\left. \begin{array}{r} 365,472 \\ 6 \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{δὲ πολυπλασιαστέας εἶναι 6· ἂν λοι-} \\ \text{πὸν ἐξαλειφθῇ ὁ 8, θέλουν δοθῆναι εἰς} \\ \text{σὲ οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι·} \end{array} \left\{ \begin{array}{r} 2 \\ 1 \\ 9 \\ 2 \\ 3 \\ 2 \end{array} \right.$$

Τὸ κεφάλαιον τῶν ἀριθμῶν τούτων εἶναι 19· ἀλλὰ 19, διαιρούμενον μὲ 9, ἀφίνει ὑπόλοιπον 1· χρειάζεσθαι λοιπὸν 8 νὰ συντελέσῃς καὶ ἄλλον 9· ὅθεν 8 εἶναι ὁ ἐξαλειφθεὶς ἀριθμός.

Διὰ τῆς χρήσεως τοῦ 9 ἐμποροῦμεν ν' ἀποδείξωμεν

τὴν ὁρμότητα ὅποιασδήποτε πράξεως εἰς τὸν πολυπλασιασμόν.

5	Υπόθεσις ὅτι 5623 πολυπλασιάζεται με	5623
6	327· διὰ τὴν βεβαιωθῆς περὶ τῆς ὁρμ.	327
2	τητος τοῦ πολυπλασιασμοῦ, πράξε ὡς	39361
3	ἀκολουθῶς.—Σύναψε πρῶτον 5, 6, 2, 3,	11246
9)16	καὶ εὔρε ποσάκις ὁ 9 περιέχεται εἰς τὸ	16869
1-7	κεφάλαιον, σημείωσε δὲ τὸ ὑπόλοιπον·	1838721
3	τοῦτο θέλει εἶσθαι 7· πρόσθεσις ἐπομέ-	1
2	ως 3, 2, 7, καὶ κάμε τὸ αὐτό· τὸ ὑπό-	8
7	λοιπον ἐνταῦθα θέλει εἶσθαι 3· πολυ-	3
9)12	πλασίασε ὁμοῦ τοὺς δύο τούτους χαρα-	8
1-3	κτῆρας, διαίρεσε με 9, καὶ σημείωσε τὸ	7
7	ὑπόλοιπον· πρόσθεσις ἔπειτα τοὺς ἀριθ-	2
3	μοὺς τοῦ γινομένου, καὶ διαίρεσε με 9.	1
9)21	Ἄν ἡ πράξις ἦτον ὁρμῇ, τὸ ὑπόλοιπον	9)30
2-3	θέλει εἶσθαι τὸ αὐτό, ὡς τὸ τελευταῖον,	3-3
	δηλ. 3·—οὕτω,	

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Εἶπε με, δὲν συγκείμεθα ἀπὸ δύο οὐσίας, ψυχὴν λέγω καὶ σῶμα; Διατί λοιπὸν δὲν φροντίζομεν ἐξίσου καὶ περὶ τῶν δύο; ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα κατὰ πάντα τρόπον προσπαθοῦμεν νὰ θεραπεύωμεν, καὶ εἰς τοὺς ἰατροὺς δίδοντες χρήματα, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ πολλὴν φροντίδα λαμβάνοντες περὶ αὐτοῦ, καὶ με πολυτελεῖ φορέματα ἐνδύνοντές το, καὶ τροφήν παρέχοντες εἰς αὐτὸ ὑπὲρ τὸ πρέπον, καὶ θέλομεν νὰ εὑρίσκειται πάντοτε εἰς ἄνεσιν, καὶ ἀπὸ κἀνὲν ἁρρώστημα διόλου νὰ μὴν ἐνοχλῇται· ἀλλὰ καὶ τὸ παραμικρὸν ἐὰν τὸ ἐνοχλῇ, κινουμένον πάντα λίθον, ὥστε νὰ διορθωθῇ τὸ τῆς λύπης πρόξενον. Καὶ ταῦτα μὲν κάμνομεν διὰ τὸ σῶμα, τὸ ὅποῖον εἶναι τὴν οὐσίαν κατώτερον· διότι τί ὑπερτερεῖ, εἶπέ με, ἡ ψυχὴ ἢ τὸ σῶμα; Ἄν θέλῃς νὰ ἴδῃς τὴν διαφορὰν, στοχάσου ὅτι τὸ σῶμα τίποτε δὲν ἀξίζει ἀφοῦ ἡ ψυχὴ ἀναχωρήσῃ. Σὺ λοιπὸν, ὅστις προβλέπεις τόσον διὰ τὸ σῶμα, διατί τάχα καταφρονεῖς τὴν ψυχὴν, καὶ οὔτε τὴν ἀρμόδιον τροφήν θέλεις νὰ τῆς μεταδίδῃς, τὴν ἀπὸ τὰς θείας Γραφῶν λέγω παραίνεσιν, οὔτε νὰ βάλῃς τὰ ἐπιτήδεια ἰατρικὰ εἰς τὰς πληγὰς αὐτῆς καὶ τὰ ἔλκη, τὰ ὅποια τῆς ἀφανίζουν τὴν δύναμιν, καὶ τῆς κόπτουν τὴν παρρησίαν, ἀλλὰ καὶ ὑποφέρεις νὰ τὴν παραβλέπῃς λιμοκτονουμένην, καὶ διαφθειρουμένην ἀπὸ τὰ ἔλκη, καὶ κειμένην εἰς τὸ μέσον, νὰ εἶπω οὕτω, ὡς εἰς σκύλους, εἰς τοὺς πονηροὺς καὶ ἀτόπους διαλογισμοὺς, ὥστε νὰ τὴν διασπῶσι, καὶ νὰ τῆς χαλῶσι τὸν τόνον ὅλον; Διατί, καθὼς προνοοῦμεθα διὰ τὸ ὁρατὸν σῶμα, δὲν προβλέπομεν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ διὰ τὴν ψυχὴν τὴν ἀσώματον καὶ ἀόρατον, ὁπότε καὶ ἡ περὶ ταύτης ἐπιμέλεια ὄχι μόνον εἶναι εὐκολος καὶ ἐλαφρὰ, ἀλλὰ καὶ ἀνέξοδος καὶ ἀκοπος; Καὶ πρὸς μὲν τοῦ σώματος τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ εἰς τοῦ σώματος τὰς ἁρρώστιας, ἀνάγκη νὰ γένη χρημάτων δαπάνη πολλή, καὶ τινα μὲν

ἀπ' αὐτὰ νὰ ἐξοδεύωμεν εἰς τοὺς ἰατροὺς, τινα δὲ εἰς τὰ λοιπὰ ὅλα χρειώδη, πρὸς τροφήν λέγω καὶ ἐνδύματα, χωρὶς νὰ εἶπω ὅτι δαπανοῦν ταῦτα οἱ περισσότεροι ὑπὲρ τὴν χρεῖαν, μεταχειριζόμενοι ἀμετρίαν πολλήν. Εἰς δὲ τὴν ψυχὴν κἀνὲν ἀπὸ τὰ τοιαῦτα δὲν χρειάζεται· ἀλλ' ἂν θελήσῃς, ὡς καθημέραν ἐξοδεύων τὰ χρήματα χορηγεῖς εἰς τὸ σῶμα τὴν τροφήν, οὕτω νὰ μὴ παραβλέπῃς καὶ τὴν ψυχὴν ἀπὸ πείναν φθειρομένην, καὶ νὰ τῆς δίδῃς ἀνέξοδα τὴν κατάλληλον τροφήν, τὴν ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως τῶν θείων Γραφῶν καὶ τῆς πνευματικῆς νοουθεσίας παραίνεσιν.—διότι λέγει, 'Οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνον ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ'—ἂν οὕτω, λέγω, θελήσῃς νὰ πράξῃς, θέλεις πράξειν φρονιμώτατα, καὶ ὡς ἀρμόζει εἰς τῆς φύσεως ἡμῶν τὸ κυριώτερον μέρος.—

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

ΑΙ ΚΙΝΙΚΑΙ ΠΟΛΕΙΣ.

Συνέχεια καὶ Τέλος ἀπὸ Σελ. 84.

Ὡς πρὸς τὰ κυριώτερα, τὸ Πεκῖνον μένει σχεδὸν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Μάρκου Πόλου κατάστασιν, τὴν ὁποίαν ἤδη περιεγράψαμεν εἰς τὸν τελευταῖον ἀριθμὸν. Μετηλλάχθη ὅμως τὸ σχῆμά του ἀπὸ ἐντελὲς εἰς ἐπίμηκες τετράγωνον, ἡ δὲ κυρίως πόλις κατέχει δώδεκα μόνον τετραγωνικῶν μιλίων ἑκτασιν. Αἱ πύλαι αὐτῆς δὲν εἶναι πλέον δώδεκα, ἀλλ' ἐννέα. Τὰ προάστειά της, τὰ τόσον εὐμεγέθη ἐπὶ τοῦ ἐκ Βενετίας περιηγητοῦ, φαίνεται ὅτι βαθυμηδὸν παρήκμασαν εἰς τὸ διάστημα τῶν παρελθουσῶν δύο ἑκατονταετηρίδων. Οἱ τῆς Ῥώμης πρῶτοι ἀπόστολοι εὐρήκαν αὐτὰ μεγαλῶτατα· τὸ δὲ 1720 ὁ Ἰωάννης Bell περιγράφει αὐτὰ ὡς πολὺ ἐκτεταμένα· ἀλλὰ κατὰ τὸν Staunton εἰς δεκαπέντε μόνον λεπτὰ διεπέρασεν ἡ Ἀγγλικὴ πρεσβεία, καίτοι βραδυτάτα προβαίνουσα, τὸ προάστειον, δι' οὗ ἐμβῆκεν εἰς τὸ Πεκῖνον, εἰς εἴκοσι δ' ἐκεῖνο, δι' οὗ ἀνεχώρησεν.

Ἡ καθεαυτὸ πόλις διαιρεῖται εἰς δύο, τὴν Κινικὴν καὶ τὴν Ταρταρικὴν. Ἐξωθεν τίποτε ἄλλο ἐλκυστικὸν δὲν παριστάνει εἰμὴ τὰ μακρὰ τείχη*, ὕψος μὲν ἔχοντα ὡς τριάκοντα ποδῶν, πάχος δὲ ὡς εἴκοσι, τοὺς εἰς τὰς πλευρὰς τῶν τειχῶν τούτων πολυαριθμούς πύργους, καὶ τοὺς ὑψηλοὺς πυλῶνας. Ἐντὸς τῆς πόλεως δὲν ὑπάρχουν οὔτε πύργοι, οὔτε κωδωνοστάσια, οὔτε θόλοι, οὔτε ὀβελίσκοι, οὔτε μεγάλα τινα δημόσια κτίρια ὑψούμενα ὑπὲρ ἄνω τῶν ἐπιλοίπων.—οὔτε κἀν μία καπνοδόχη ἐξέχει ἀπὸ τὰ τῶν οἰκῶν δώματα· ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτοι μὲν εἶναι σχεδὸν ἰσοῦφεῖς, αἱ δὲ ῥύμαι κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἅπασαι, ἡ πόλις φαίνεται ὡς εὐρύχωρόν τι στρατόπεδον, ἢ συνάθροισμα σκηνῶν ἀπὸ κἀνναβιν, διαφέρουσα μόνον κατ' ὅτι αἱ στέγαι εἶναι βεβαμμέναι οὐχὶ μὲ λευκὸν, ἀλλὰ μὲ κόκκινον, γαλανόν, καὶ ἄλλα χρώματα. Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσιν ὀλιγώτατοι ἐκ τῶν οἰκῶν

* Τὰ τείχη ταῦτα εἶναι φ' οδομημένα ἐξ ἡλιοκαύστου πλίνθου καὶ κοκκινῆς πέτρας.